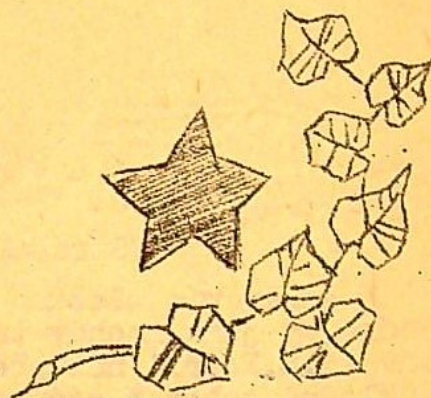
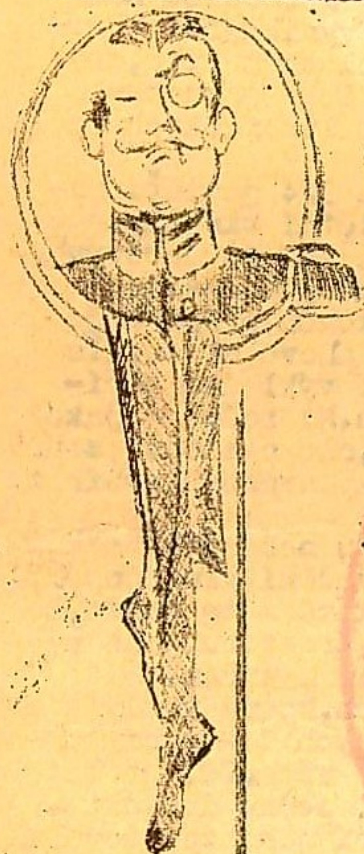

U nás

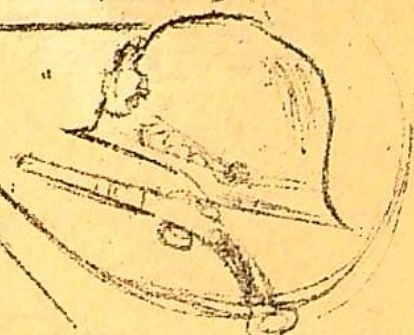
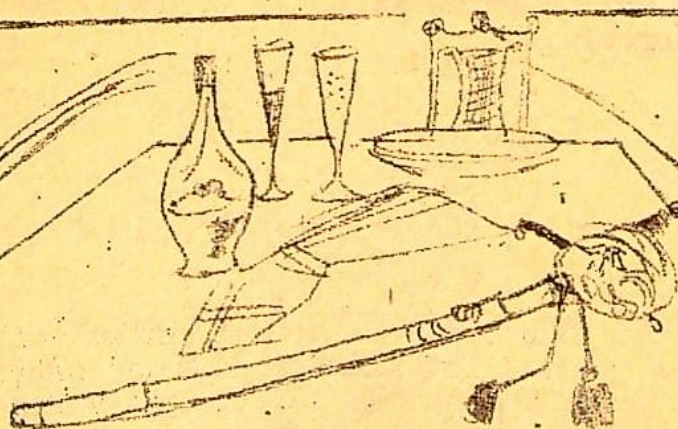
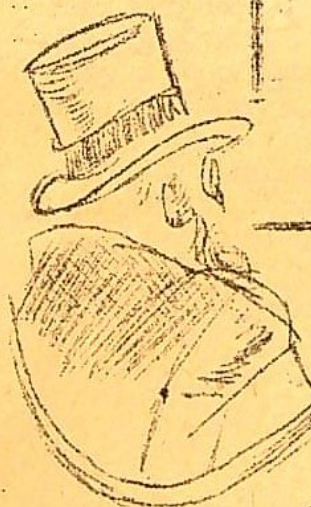
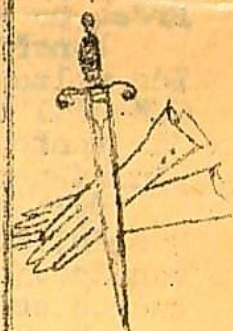

ZPRAVODAJ XXVII. JIRÁSKOVA HRONOVA - - - - - 21. srpna 1957

KULIČKA

UŽ JE TU
MEZI NÁMI!
NENÍ Z FRANCIE,
ALE
Z MARIÁNSKÝCH LÁZNÍ!
TĚŠÍTE SE,
ŽE DÁ HRONOVU
NOVOU VZPRUHU?
MY TAKÉ!

VÝTVARNÍK-ROVNOCENNÝ PARTNER

/Stručně myšlenkami a názory s. Kouřil /

K základním složkám realizace divadelního představení patří zajištění scény. My jsme mnohdy tuto složku z různých důvodů podceňovali a zanedbávali. S. Kouřil nás přesvědčil, že před inscenací každé hry se musíme důkladně zabývat scénografickým rozborem, studiem přírody, kulturní historií a technologií i estetikou divadelního osvětlování.

K pravdě jevištního života tedy patří i osvětlení. Vždy se musíme zamyslet nad umístěním, intenzitou a barvou světelného zdroje. Zde se nám vyplácí studovat nejen přírodu, ale i obrazový materiál vynikajících malířů. Jednou z knih, které si všimají funkce světla v uměleckém díle, je práce Leonarda da Vinci "Úvahy o malířství". Jde o praktické poznatky tohoto velkého umělce, které využíval při inscenování filosofických anekdot.

Dle statických záznamů máme v ČR z celkového počtu 3/4 jevišť, na lých a středních. Proto je nutné používat věrohodné jevištní zkratky. Často se stává, že horlivý výtvarník promění po počlivém studiu dobových materiálů jeviště v muzeum nebo skladiště nábytku, vzorně pomalovaných kulís, zdvořil a pro herce zbuduje jen místo na rampě. V takovém případě je zde režisér zbytečný a cke diváků nevnímá velmi dlouho herce, ale je upoutáno jevištěm jako překvapeně děcko před vánoční výkladní skříní. Proto budeme vždy pro realistickou jevištní zkratku. Na scéně - jako v umění vůbec - nikdy nepůjde o kopírování skutečnosti, ale o ideové zobrazení skutečnosti. A proto je nutné zobrazovací prostředky uvážlivě vybírat. Práce na scéně musí být záměrná a soustavná.

Vynoří se otázka, zda navrhovat scénu ve formě obrazu nebo jako maketu. Zde nelze nikomu radit. Jde jen o různou míru reálného vidění skutečnosti i. S. Kouřil radí, aby začátečníci pracovali nejdříve na maketě a to proto, že jiná tato způsob umožní vytvářet si věcnou představu o prostoru, jeho vyplnění a možnosti života těch, kterým je prostor dramatikem určen.

Bylo nutné hovořit i o seriově vyráběných dekoracích, které vedly jen k scénické šabloně. Různá možnost kombinací normalizovaných dekorací stavebnicových by jistě našim venkovským souborům prospěla více. Zde je totiž tvůrce scény nucen alespoň přemýšlet a tvůrčím způsobem scénu dotvářet.

Abychom se seznámili s vymožením prostoru a možností jeho zpracování, potřebujeme k tomu t. zv. vymoňovací zkoušku.

Velkou pomocí pro všechny divadelníky bude vydávání "Scénografického obzoru", sborníku o novinkách a řešení scény. Vyjdou také katalogy kostýmů a účesů. Zde se čtenář seznámí nejen s výslednou formou, ale i s pracovním postupem. Výroba reliéfů má být po dohodě s Divadelní službou usnadněna prodejem profabrikátů.

Doufáme, že se slibovaných pomůcek naši lidové divadelníci skutečně dočkají a při dobré vůli a snaze stane se výprava hry opravdu rovnocenným partnerem režie i herectví.

ŠKODA, ach PŘEŠKODA.

Shlédli jsme včera dvě inscenace Prachařovy hry "Domov je u nás". Domníváme se, že divák, který hru poznal jen z těchto dvou inscenací, nemůže pochopit plně, v čem tkíví velký význam této hry, která je jednou z nejlepších současných her. Autor v ní odvážně odkryl tragedii rodiny, postižené sobectvím, kariérismem a nevěrou otce rodiny Antoše; tragedii, na které má vinu i povahově krásná Johanka, ale někdy a nedůrazná na své děti, která teprve, když tragédie vrcholí, začíná bojovat o své děti a o svého muže. Hra má mnoho dramatických konfliktů a mnoho podtextů, střídá žánrové polohy, zvláště v prvním jednání a její závěrečná myšlenka "ani takovému sobci a kariéristovi není v naší společnosti odepřena správná cesta zpět", stojí za to, abychom se hrou zabývali. Hra je nesmírně inscenačně obtížná a inscenace, která zcela nedomyšlí autorovy myšlenky, zvláště některé nedostatky hry, které jsou místy ve velké zkratkovitosti a v zdůraznění jisté osudovosti. Mnoho závažných konfliktů se odehrává mimo jeviště a závěrečný konflikt není plně dořešen autorem; autor k němu nezašel jednoznačně stanovisko, nechává problém otevřený - zde všude je nutné inscenačně jít do hloubky problémů a nad problémy. Řekneme hned, že ani jednomu z věrejších souborů se to nezdařilo. Zatím co soubor OB Úvaly hru přepsycho-logisoval, přepausoval a nabídl jednoznačně tíživou atmosférou hned od začátku hry, kdy v prvním jednání zaniklo střídání žánrových poloh hry až do konce hry, kdy přetáhl okružníky smrti Johanky až k nesmírnému náporu na diváky "šnuptychl", pak soubor slovenský ze Solné Bani v prvním jednání začal slibněji, zbavil je jednoznačně tíživé atmosféry - i když přirozeně tím nevynikl kontrast žánrových poloh hry - ale v dalších jednáních mělo představení sestupnou tendenci, byly zcela vynazvány podtexty, vývoj postav probíhal nelogicky, každá postava jednala po svém bez ohledu na vzájemné vztahy. Večerní představení bylo neumělecké, nepronyšlené.

Z jednotlivých postav jsme odpoledne více věřili Johance v závěru hry, než večer, více se nám líbil Cyril a zvláště Helijs, jehož výkon byl velmi zdařilý. Večer byl lepší Antoš, jenž jsme více věřili otcovství prudkého syna Jožky. Podrobný rozbor postav a jednotlivých situací by byl jistě velmi zajímavý, ovšem domníváme se, že nejdůležitější je celkové vyznění inscenace. I když chápeme velkou snahu a nesmírné obětavou práci obou souborů, musíme přiznat, že obě inscenace nezachytily správně záměr autora. A to je to nejdůležitější.

Emil Augustin.

ZVEME VÁS NA BESEDU s pracovníky Československého divadelního a literárního hotelství, která se koná zítra ve čtvrtek v Sokolovně před diskusí o hře "Kulička". Začátek již v 8,30 hod.

NEZASPĚTE!!!!

O HŘE : **DISKUSE...**

Hrát "Domov je u nás" bez podtextů je něco podobného jako vydávat Annu Kareninu na dvaceti stránkách.

Jiří Beneš

Před takovou hrou se měl autor poradit s lékařem.

Vilém Benda

O ANTOŠOVI úvalském:

Nemá výčitky svědomí, ale pocit sebelítosti - a působí narežírovaně, nepřírozně.

Jiří Beneš

O PEPKOVI :

Zkoumat, jakou chorobou trpí Pepek? To mne nezajímá. Právě tak jako mne nezajímá, jakou chorobou trpí Jegor Bulyčov.

Vojtěch Cach

O PEPKOVI :

Mně nevadí, že autor dal do hry postavu obecního blázna. Vadí mně ale mystika této postavy. Vadí mně, že Pepek vše předvídá.

Vrba

O ANTOŠOVI solnobaňském:

Je prudký, ale jednostranný, Je příliš černý, má málo hřejivých míst. Ale autor přece chce Antošovi říci: "Ani ty, pse kariéristická, nejsi pro nás ztracen."

Jiří Beneš

O KAČÁCH:

Káča má do hry vnést proud života. Bylo pro nás nepochopitelné, že Káča /česká i slovenská/ si na jevišti krájela chleba do kávy tak, že se lidé vůbec nezasmáli.

Jiří Beneš

VZKAZ: Předpokládám, že důvod, pro který se nedostaly na návštěvníky druhé poloviny Jiráskova Hronova programy, není úspora papíru.

Vlček

VÍTE ZE :

?? ? ? ? ? ? ?

- ... dnes začíná ve 14,30 hod. v Sokolovně ústřední kolo soutěže v uměleckém přednesu ?
- ... na ni po tři dny budou vystupovat nejlepší recitátoři z celé republiky?
- ... účastníci ústředního kola byli vybráni z 1850 soutěžících ?

Č T V R T E K _ V _ H _ R _ O _ N _ O _ V Ě _ :

- 8,30 beseda s pracovníky DILIA v Sokolovně, potom diskuse o Kuličce
- 13,30 vycházka: Bojiště z r.1866 v díle A.Jiráska/sraz u divadla/
- 14,30 uvítání souboru ZK Svit Gottwaldov
- 14,30 recitační soutěž v Sokolovně
- 15,30 Vojnarka
- 19,30 taneční večer v parku u pramenů
- 20,- Vojnarka

Vydává Přípravný výbor XXVII.Jiráskova Hronova.
K tisku připravili: Jiří VALENTA, V.KVĚTENSKÝ,
Josef RODR, Jiří Ščerbakov, Josef Ulrich.
Cena 40 hal. - + - N 107967